

ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

Model of Causal Factors Affecting Management
Effectiveness Savings for Production in Buriram

วิชณุ ปัญญาณรงค์¹
Wisanu Panyayong¹

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนากรอบแนวคิดตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต 2) ศึกษาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต 3) เพื่อตรวจสอบยืนยันตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือคณะกรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง มัชฌิมฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ การยืนยันโดยการอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

1) กรอบแนวคิดตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบไปด้วยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงมี 4 ตัวแปรคือ การมีส่วนร่วม การเรียนรู้ของกลุ่ม คุณลักษณะผู้นำ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน

2) ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ไค-สแควร์ (X^2) มีค่า 157.04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 $p\text{-value} = 0.954$ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (X^2/df) = 1.42 ค่าดัชนีวัดความ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.69 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.86 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) = 0.140 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อแสดงว่าโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อิทธิพลรวมสูงสุดของตัวแปรเชิงสาเหตุคือ คุณลักษณะของผู้นำ

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์; Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, Thailand; e-mail : Wisanu.p12@gmail.com

3) ผลการยืนยัน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนแสดงความคิดเห็นสอดคล้องในทิศทางเดียวกับแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

คำสำคัญ (Keywords) : ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุ, การบริหารจัดการ, กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

Abstract

There are three aspects in this study. The first aspect is to design and develops the causal factors model influencing performance of the management of savings groups for production. The second aspect is to study the causal factors model influencing performance of the management of savings groups for production. The last aspect is to confirm the causal factors influencing performance of the management of savings groups for production in Buriram province. This study is both qualitative and quantitative research. The sample of the study is the management of savings groups for production committee that involved 450 people. The research instruments are questionnaire and interview. The data analysis are percentage, the samples mean, standard deviation, skewness, kurtosis, median value for median range between quartiles and confirm from professor and analysis data by structural equation modeling (SEM).

The result of the study found that there are four variables in causal factors model influencing performance of the management of savings groups for production. There are participation, group's learning, leader characteristic and working transparency.

The causal factors model influencing performance of the management of savings groups for production consistent with empirical data, chi-square (X^2) = 157.04. significance = .05, p-value = 0.95400, (X^2/df) = 1.42, (GFI) = 0.69, (AGFI) = 0.86, (RMSEA) = 0.140. The highest total influence of casual factor is leader characteristic.

The result of confirm from the professors found that they have consistent comments with causal factors model influencing the performance of the management of savings groups for production in Buriram province.

Keywords : Causal Factors model, Management, Savings groups for production

บทนำ (Introduction)

กรมการพัฒนาชุมชน ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตมาตั้งแต่ พ.ศ. 2517 โดยศาสตราจารย์ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี อดีตอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน ได้เริ่มทดลองดำเนินการครั้งแรก 2 แห่ง คือ ที่ตำบลซำม่วง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และที่ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดของสหกรณ์ การเกษตร เครดิตยูเนียน และสินเชื่อเพื่อการเกษตรโดยใช้ “เงินเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน” ทำให้คนมีคุณธรรมมีการช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้ออาทร แบ่งปันซึ่งกันและกัน เกิดกระบวนการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันตามวิถีทางประชาธิปไตย มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของเสียงส่วนใหญ่ เคารพ ในกฎกติกาที่มาจากข้อตกลงร่วมกัน เกิดการเรียนรู้การบริหารจัดการเงินทุนของตนเองเพื่อจัดสรรผลประโยชน์และจัดเป็นสวัสดิการให้กับสมาชิก ทำให้ชุมชนมีแหล่งทุนในการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง ลดการพึ่งพิงแหล่งทุนจากภายนอกชุมชนและที่สำคัญที่สุดคือ เป็นการฝึกคนให้มี ความอดทน มีสัจจะ มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน รู้จักใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล มีความเหมาะสม พอประมาณกับตนเองและครอบครัวเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับครอบครัวและชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจึงเป็นกลไกสำคัญในกระบวนการเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนครอบคลุม ในหลาย ๆ มิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การส่งเสริมประชาธิปไตย การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริมวัฒนธรรมวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งได้อย่างยั่งยืน

ปัจจุบันได้มีการตั้งกลุ่มองค์กรการเงิน ชุมชนขึ้นทั่วประเทศ และองค์กรการเงินชุมชน ที่ได้รับความนิยมในการจัดตั้งมากที่สุดคือองค์กร การเงินชุมชนประเภทออมทรัพย์เพื่อการผลิต และเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นองค์กรการเงินชุมชนที่ได้รับความนิยมจัดตั้ง นั้น เกิดจากการที่กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเป็น องค์กรการเงินชุมชนที่มีการรวมตัวของชาวบ้าน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจและสังคม โดย การประหยัดและสะสมทรัพย์เพื่อเป็นทุน ให้สมาชิก ที่มีความจำเป็นเดือดร้อนกู้ยืมไปใช้ลงทุนประกอบ อาชีพ หรือสวัสดิการของครอบครัว เป็นสำคัญ นอกจากนี้กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิตยังเป็นแหล่งทุนที่สำคัญของกลุ่ม การผลิตต่าง ๆ ทั้งการผลิตทางการเกษตร วิสาหกิจ ชุมชน ซึ่งมีการขยายไปสู่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอันจะ นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งได้

จากการสำรวจกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ในปี พ.ศ. 2556 มีการจัดตั้งกลุ่ม ทั้งหมด 1,401 กลุ่ม และปัจจุบันปี 2559 มีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตคงเหลือ 959 กลุ่ม ลดลงจากเดิม มียอดเงินฝากทั้งสิ้น 344,567,815 บาท จากรายงานของสำนักงานพัฒนาชุมชนบุรีรัมย์ (2559 : 1) ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดการบริหารจัดการที่ดี สมาชิกกลุ่มไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หรือกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ รวมถึงขาดความโปร่งใสในการดำเนินงาน โดยเฉพาะด้านการเงินทำให้สมาชิกขาดความไว้วางใจ และขาดผู้นำที่มีความเสียสละที่จะอุทิศและทุ่มเทให้กับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ทำให้การดำเนินงานของกลุ่ม

ประสบความสำเร็จส่งผลต่อชุมชนทำให้การบริหารจัดการทุนทางสังคมของชุมชนขาดประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้าง ให้สังคมไทยอยู่เย็นเป็นสุข ด้วยวิถีปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน

จากความสำคัญข้างต้น จึงเป็นที่มาและแนวคิดในการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยศึกษาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเน้นหน่วยการศึกษาที่กลุ่ม ผู้บริหารและข้าราชการส่วนท้องถิ่น กลุ่มนักปราชญ์ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีความเข้มแข็งในพื้นที่ ผลการศึกษาจะเป็นข้อเสนอแนะและเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาบุคลากร และสร้างเสริมสร้างศักยภาพให้กับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในทุกระดับ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อสร้างและพัฒนารอบแนวคิดตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์
2. ศึกษาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อตรวจสอบยืนยันตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารองค์การ และแนวคิดการบริหารจัดการ เพื่อสร้างโมเดลและสมมติฐานโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้บริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีผลการดำเนินงานดีในจังหวัดบุรีรัมย์ และเจ้าหน้าที่จากพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการสัมภาษณ์ตามประเด็นแนวคำถามจากตัวร่างสมมติฐานชั่วคราว ปัจจัยเชิงสาเหตุและทำการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความ การสร้างข้อสรุปอุปนัยและการวิเคราะห์เอกสาร เพื่อแสดงถึงสภาพการดำเนินงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเพื่อรอบเชิงทฤษฎี สำหรับการตรวจสอบในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 สร้างโมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ จากกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาจัดลำดับความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ได้โมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านไปยังตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการ

บริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ และตรวจสอบความสอดคล้องของสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวแปรต่าง ๆ ในตัวแบบตามสภาพจริง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรคือ คณะกรรมการผู้บริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์โดยวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของนักวิจัยที่กำหนดการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์การถดถอย ในอัตราส่วนของตัวแปรทำนายต่อขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยต้องเป็น 1 ต่อ 30 หมายความว่า ตัวแปรทำนาย 1 ตัวใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 30 คน(ตัวแปรทั้งหมด15ตัว) และอย่างน้อยที่สุดควรมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาอย่างน้อย 400 คน (Enders, 2001:719) ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วนโดยใช้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 39 กลุ่ม ใน 21 อำเภอ ได้จำนวนทั้งหมด คือ 450 คนดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่ระดับอำเภอ

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		กรรมการบริหาร	กรรมการทั่วไป	รวม	กรรมการบริหาร	กรรมการบริหาร	รวม
1	เมืองบุรีรัมย์	15	29	44	12	22	34
2	นางรอง	35	61	96	27	47	74
5	ประโคนชัย	50	96	146	39	74	113
6	หนองกี่	10	20	30	8	15	23
7	สตึก	10	17	27	8	13	21
10	ละหานทราย	5	9	14	4	7	11
13	กระสัง	15	17	32	12	13	25
14	พุทไธสง	15	30	45	12	23	35
16	บ้านกรวด	10	20	30	8	15	23
17	ปะคำ	5	12	17	4	9	13
18	ชำนิ	5	9	14	4	7	11
19	พลับพลาชัย	5	10	15	4	8	12
20	เฉลิมพระเกียรติ	15	41	56	12	32	43
21	โนนดินแดง	5	10	15	4	8	12
รวม		200	381	581	155	295	450

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยเชิงสาเหตุในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการตอนที่ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.925

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel และทำการปรับโมเดลบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัยคุณภาพ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อยืนยันแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มนักวิชาการ นักบริหารหรือนักปกครองในส่วนภูมิภาค กลุ่มนักบริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการตรวจสอบยืนยันตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ

เครื่องมือที่ใช้ มีการเตรียมแนวคำถามสำหรับการสนทนา (Guidelines) และกำหนดผู้ดำเนินการ สนทนา (Moderator) ผู้จดบันทึก (Note Taker) จัดเตรียมสถานที่และนัดหมาย เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูปและวิดีโอ นอกจากนี้ ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือหนึ่งในการวิจัย โดยผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการณ์ ดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างการสนทนากลุ่ม ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีผสมผสานแบบบูรณาการโดยบทสนทนาเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญและนำไปสู่การยืนยัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการณ์ จดบันทึกและบันทึกภาพและเสียงโดย ทีมงานในระหว่างการสนทนากลุ่มย่อย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดย นำข้อมูลมาจากเอกสารใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยใช้การตีความที่เรียกว่า ศาสตร์แห่งการตีความ (Hermeneutics)

ผลการวิจัย (Research Results)

ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างและพัฒนากรอบแนวคิดตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์โดยการศึกษาปรากฏการณ์และสภาพปัจจุบันปัญหา แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ได้กรอบแนวคิด ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบไปด้วยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง 4 ตัวแปรคือ ปัจจัยด้านการมี

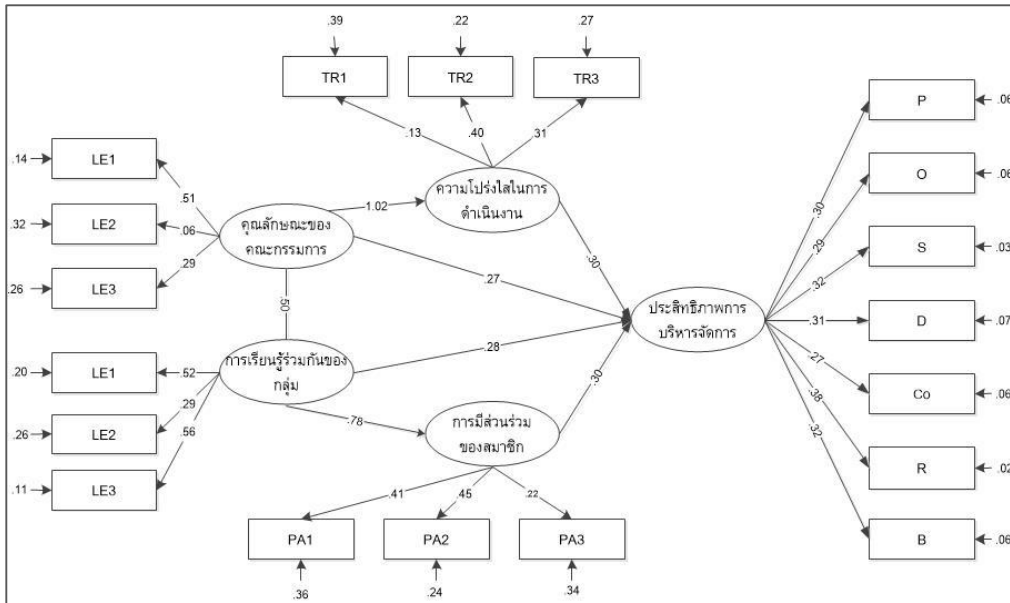
ส่วนร่วมของสมาชิก ปัจจัยด้านการเรียนรู้ของกลุ่ม ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการดำเนินงาน

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยวิธีการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน กับโมเดลการวัดตัวแปรแฝงในโมเดลการวิจัย แบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ พบว่าโมเดลการวัดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ (X^2) มีค่า 0.49 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p\text{-value} = 0.48$ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (X^2/df) = 0.48 ค่าดัชนีวัดความค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.99 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) = .0000 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกค่า

2.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ พบว่าโมเดลการวัดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ (X^2) มีค่า 010.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p\text{-value} = 0.094$ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (X^2/df) = 1.80 ค่าดัชนีวัดความค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.53 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.97 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) = 0.043 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกค่า

2.3 การพัฒนาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิเคราะห์พบว่าโมเดลสมการโครงสร้างตัวแบบแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์มีความตรงเชิงโครงสร้างหรือมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยค่าไค-สแควร์ (X^2) มีค่า 157.04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p\text{-value} = 0.95400$ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (X^2/df) = 1.42 ค่าดัชนีวัดความค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = 0.69 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.86 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) = 0.140 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อแสดงว่าโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 5.1

ภาพที่ 1 ผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

3. ผลของการยืนยันการพัฒนาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ด้วยการสนทนากลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนแสดงความคิดเห็นสอดคล้องในทิศทาง เดียวกันว่า เห็นด้วยกับตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ ในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย 4 ประเด็น ดังนี้คือ

1. คุณลักษณะผู้นำ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต โดยส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลของการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ มีแนวทางในการส่งเสริมศักยภาพการทำงานของคณะกรรมการโดยร่วมมือกับ พัฒนาชุมชนในจังหวัดในการเข้าไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานอย่างต่อเนื่อง และคณะกรรมการกลุ่มที่ได้รับเลือกเข้ามาบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นบุคคลที่ชุมชนยอมรับ เนื่องจากมีบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถที่เหมาะสม มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และยังเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมมุ่งประโยชน์ของสมาชิกกลุ่ม ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม

ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Soonthornphongphat (2005) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต : กรณีศึกษาบ้านขอนแก่น จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านขอนแก่น ตำบลงิ้วเหล็ก อำเภอมือง จังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ และการบริหารจัดการที่ดีสภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านขอนแก่น มีการบริหารจัดการที่โปร่งใส การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมการทำงานอย่างมีระบบ และยิ่งสอดคล้องกับผลของ Wongsasri (1991 : 196) ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง(ผู้นำ)ใช้อิทธิพลและอำนาจของตนกระตุ้นชักนำให้บุคคลอื่น (ผู้ตาม) มีความกระตือรือร้น เต็มใจทำในสิ่งที่เขาต้องการ โดยมีเป้าหมายขององค์การเป็นจุดหมายปลายทาง ภาวะผู้นำ (Leadership) หรือความเป็นผู้นำ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการนำจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จของผู้นำ ภาวะผู้นำได้รับความสนใจ และมีการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อให้รู้ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้นำมีความสามารถในการนำหรือมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

2. ความโปร่งใสในการดำเนินงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตมีแนวทางในการส่งเสริมเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน โดย มีการชี้แจงรายการบัญชี และสถานะทางการเงิน ให้ประชาชนทราบผ่านการประชุม การประชุม หรือผ่านทางเว็บไซต์ มีการประชาสัมพันธ์ในการใช้งบประมาณต่าง ๆ และ มีระบบการควบคุมภายใน และมีหน่วยงานภายนอกมาร่วม มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ในองค์กร จากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thankaew (2011) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านจิกแดก ตำบลจิกแดก จังหวัดสุรินทร์ พบว่า บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจิกแดกต่อกลุ่มออมทรัพย์ฯ ควรทำหน้าที่กำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์บ้านจิกแดก รวมถึงการแก้ไขปัญหาให้กับสมาชิกที่มีต่อกลุ่มออมทรัพย์ฯ ตลอดจนการตรวจสอบความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านจิกแดก จากผลการวิจัยของ Krongthong (2010) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจังหวัดบุรีรัมย์ ให้เน้น ควรเน้นเรื่องความโปร่งใสในการดำเนินงาน จากผลการศึกษาของ Phusitphoyakhai (2007 : 5-7) ได้กล่าวไว้ว่า ความโปร่งใสเป็นหัวใจของการดำเนินธุรกิจในยุคสมัยที่การบริหารต้องมีความสุจริตและตรวจสอบได้ เพื่อความเป็นธรรมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ความโปร่งใสจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ผล ก็ต้องมีระบบ “ธรรมาภิบาล” หรือการกำกับดูแลที่ดี โดยมีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้รับผิดชอบและมีหน่วยงานตรวจสอบภายในเป็นเครื่องมือดำเนินการ

3. การมีส่วนร่วมของสมาชิก เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ มีการวางแผนในการประชุมอย่างต่อเนื่อง ในการประชุมแต่ละครั้งจะมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อกำหนดเป็นแผนงาน โครงการและกิจกรรมของกลุ่ม และทุกครั้งคณะกรรมการจะจัดทำแบบประเมินการปฏิบัติงานตามแผนงาน ตามแผนโครงการต่าง ๆ โดยให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นและ และแผนการดำเนินงานต่าง ๆ ของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต มาจากความคิดเห็นของสมาชิก จากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Phuangsan (2008) ศึกษาเรื่องความเข้มแข็งและผลของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านคลองใหญ่ จังหวัดพัทลุง พบว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกอยู่ในระดับไม่สูงจึงต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมคิดตัดสินใจ ร่วมดำเนินงาน ร่วมประชุมให้มากขึ้น เพราะมีความคิดที่แตกต่างเป็นผลให้เกิดทางเลือก วิธีการที่หลากหลายและการมีส่วนร่วมในการควบคุมติดตาม การสามารถตรวจสอบบัญชีได้ซึ่งการตรวจสอบจะเกิดขึ้นไม่ได้หากสมาชิกขาดทักษะความรู้ และ Kalinhom (2007) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกลุ่มออม ทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดพิษณุโลก กระบวนการบริหารกลุ่ม ดำเนินการบริหารเงินทุน กิจกรรมและสมาชิกโดยใช้หลักการมีส่วนร่วม ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม และ Wongkham (2008) การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่ม : กรณีศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าไหม บ้านหนองตาไก้ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความเข้มแข็งของกลุ่มสตรีทอผ้าไหม บ้านหนองไ้ เกิดจากปัจจัยด้านการบริหารได้แก่ การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มในการเลือกคณะกรรมการ การควบคุมและการตรวจสอบ ตลอดจนการแบ่งผลประโยชน์

4. การเรียนรู้ของกลุ่มเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตให้ความสำคัญในการ เรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มโดย จัดการคณะกรรมการเพื่อให้คณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตไปเรียนรู้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ รูปแบบการบริหารจัดการกับกลุ่มออมทรัพย์อื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จ เช่น โครงการด้านการพัฒนาอาชีพหรือการส่งเสริมเรื่องราวได้ของสมาชิกจากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Rangubthuk (1999 : 34) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มจากผลการศึกษาของ Tantipongsanurak (2001 : 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคน ในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

5. อภิปรายผลการพัฒนาตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดบุรีรัมย์ จากการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ (หลังปรับโมเดล) ค่าดัชนีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และเมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลรวมพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้รับอิทธิพลจาก คุณลักษณะของผู้นำร่องลงมาคือ การเรียนรู้ของกลุ่ม การมีส่วนร่วมของสมาชิก และความโปร่งใสในการดำเนินงาน ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในระดับสูง เกิดจากอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีความสำคัญระดับแรก คือคุณลักษณะของผู้นำ หรือ ภาวะผู้นำซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ มีความสามารถในการชักจูงให้สมาชิกกลุ่มได้มีการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ มีบุคลิกมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสมาชิก มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีความรู้มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มได้อย่างทันท่วงที จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทำงานตามแผนที่วางไว้ คณะกรรมการมีการบริหารงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่ม เน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิก การเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมมุ่งประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเป็นสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Chanrod, 2009) ที่สรุป ภาวะผู้นำส่งผลในทางบวกต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ ผู้นำมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการบริหารงานในหน่วยงานผู้นำร่วมแก้ปัญหาให้กับท่านเมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน รองลงมาผู้นำในหน่วยงานรับฟังปัญหาในงานที่ท่านได้รับมอบหมายและรับผิดชอบ ผู้นำมีความสามารถในการมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Dusitratanakun, 2014; Jaithiang, 2007) ที่สรุปการเรียนรู้หรือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เป็นปัจจัยที่ส่งต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ มีการฟังพาอาศัยกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน การมีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน การได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด การฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Kalinhom, 2007; Krongthong, 2010) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่ส่งต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Thankaew, 2011; Sen, 1999) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของความโปร่งใสในการดำเนินการ เป็นปัจจัยที่ส่งต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยองค์กรมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ เปิดเผยข้อมูลให้สามารถเข้าถึงข้อมูล มีเครื่องมือป้องกันการทุจริต และมีกระบวนการตรวจสอบ อาจมีระบบการควบคุมภายใน และมีหน่วยงานภายนอกมาร่วมตรวจสอบในการเสริมสร้างประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 คณะกรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตหรือ พัฒนาชุมชน หรือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดแผนระดับนโยบายในการพัฒนา ภาวะผู้นำของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตหรือ การเรียนรู้หรือการพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต โดยใช้ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรที่มุ่งเน้นเรื่อง ทักษะในการชักจูงหรือการจูงใจให้สมาชิกกลุ่มได้มีการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ โดย เรียนวิธีการสร้างแรงจูงใจและสร้างความผูกพันในองค์กร การเสริมสร้างบุคลิกมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสมาชิก โดยฝึกการเรียนรู้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมเพื่อการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

1.2 คณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต คณะกรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์ หรือ พัฒนาชุมชน หรือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดแผนระดับนโยบายในการพัฒนาเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต โดยเน้น เรื่องกระบวนการบริหารจัดการด้านการวางแผน การรายงานผลและประเมินผล ในด้านการวางแผน ส่งเสริมการกิจกรรมโครงการที่สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการขององค์กร ส่งเสริมให้มีการติดตามประเมินผลแผนงาน โครงการและกิจกรรม เป็นระยะ ๆ ส่งเสริมให้มีการกำหนดเป้าหมาย หรือ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรโดยระดมความคิดของบุคลากร ส่งเสริมให้มีการนำผลจากการประเมินไปใช้ปรับปรุงกระบวนการการทำงานไปใช้ในครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในบริบทของกลุ่ม หรือ องค์กรอื่นๆ เพื่อให้เกิดการศึกษาวิจัยในวงกว้างขึ้น และให้ทราบถึงรูปแบบในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในองค์กรอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเชิงลึกและศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอิทธิพลของ ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการ เพื่อให้ได้สารสนเทศจากการวิจัยที่มีความ ชัดเจน และมีความลุ่มลึกมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- จันทร์ดา ตันติพิงศานุรักษ์. (2544). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
กรมวิชาการ.
- จันทิมา ธีรบุญเจริญ. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนใน
จังหวัดพังงา**. ภาคนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป),
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จิราภรณ์ สุนทรพงษ์ภัทร. (2548). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต :
กรณีศึกษาบ้านขอนแก่น จังหวัดปราจีนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ชยาภรณ์ หน่อแก้ว. (2553). **การบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 3 บ้านท่าดอน
ตำบลท่าดอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ธวัช ภูษิตโยโคย. (2550). “ความโปร่งใสจะเป็นจริงได้อย่างไร”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.Thairat.Orth/thaiv/article/transparent.html>. สืบค้น 20 ตุลาคม
2560.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2523). “ผู้นำในองค์กร”. **รัฐศาสตร์สาร**. 7(1).
- พยอม วงศ์สารศรี. (2534). **การบริหารบุคคล**. กรุงเทพฯ : พรานนกการพิมพ์.
- พัชรวดี ตรีชัย. (2552). **การวิเคราะห์ความเป็นชุมชนเข้มแข็งของหมู่บ้านหนองกลางดง ตำบล
ศิลาลอย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎี
บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- พัชรินทร์ แทนแก้ว. (2554). **ศึกษาเรื่องการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการ
ผลิตบ้านจิกแดก ตำบลจิกแดก จังหวัดสุรินทร์**. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิชิต วงศ์คำ. (2551). **การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่ม : กรณีศึกษากลุ่มสตรี
ทอผ้าไหม บ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์**. ปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ยุพา กลิ่นหอม. (2550). **การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกลุ่มออม ทรัพย์เพื่อการ
ผลิตในจังหวัดพิษณุโลก**. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา.
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ :
เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2544). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วีระ ไชยธรรม. (2542). **หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance)**.
นนทบุรี : สำนักงาน ก.พ.

- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สรวรรณ พ่วงแสง. (2551). ความเข้มแข็งและผลของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา : กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านคลองใหญ่ จังหวัดพัทลุง. ปรินญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุดใจ กรองทอง. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งในการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในเขตจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุพัตรา จันทร์รอด. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อรสุดา ดุสิตรัตน์กุล (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เฉพาะกรณีบุคลากรส่วนกลาง. วิชาการค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Johnson, D.W. and Johnson, F.P. (2003). *Joining Together : Group Theory and Group Skills*. 7th Ed. New york. Peason Education.
- Sen, A. (1999). *Human Rights and Asian Values : “what Lee Kuan Yew and Le Pang don’t understand about Asia”* The New Republic.

Translated Thai References

- Chanrod, S. (2009). *Causal factors influencing the performance efficiency of support personnel in the Upper Northeast Rajabhat University*. Master of Science thesis, Loei Rajabhat University. [In Thai]
- Chaitham, W. (1999). *Principles of Good Governance and Good Governance*. Nonthaburi: The Office of the Civil Service Commission. [In Thai]
- Dusitratanakun, O. (2014). *Factors affecting the performance efficiency of personnel of the Office of the Permanent Secretary for Agriculture and Cooperatives in the case of central personnel*. Independent research academic. Master of Arts (Social Development Administration), Faculty of Social and Environmental Development, National Institute of Development Administration. [In Thai]

- Jaithiang, A. (2007). **Principles of Teaching (revised)**. 4th ed. Bangkok: Odean Store.
[In Thai]
- Kalinhom, Y. (2007). **Education for the development of the savings group management model Property for production in Phitsanulok province**. Master of Arts in Development Strategy, Pibulsongkram Rajabhat University.
[In Thai]
- Kasemsin, S. (1980). **Administration**. (7th ed). Bangkok: Thai Wattana Panich. [In Thai]
- Krongthong, S. (2010). **Factors affecting the strength in the operation of the savings group for production in Buriram province**. Master's thesis, Rajabhat Maha Sarakham University. [In Thai]
- Kuptanon, W. (2001). **Organizational management and behavior**. Bangkok: Rangsit University. [In Thai]
- Nookkaew, C. (2010). **Management of savings groups for production, Moo 3, Ban Tonon Subdistrict, Tha Ton Subdistrict, Mae Ai District, Chiang Mai Province**. Independent study for Master of Business Administration in General Management, Graduate School, Chiang Rai Rajabhat University. [In Thai]
- Phuangsan, S. (2008). **The strength and results of the savings group for production in the economy Society and Environment Case Study: Saving Group for Ban Khlong Yai Production Phatthalung Province**. Master of Art, Graduate School, Kasetsart University. [In Thai]
- Phusitphoyakhai, T. (2007). "How can transparency be true?". [Online]. Accessible: <http://www.Thairat.Orth/thaiv/article/transparent.html>. Retrieved October 20, 2017. [In Thai]
- Rangubthuk, W. (1999). **Teaching and learning that emphasizes learner-centered**. Bangkok: Love and Love Press. [In Thai]
- Soonthornphongphat, J. (2005). **Factors affecting the success of the savings group for production: a case study of Ban Khon Kwang, Prachinburi Province**. Master of Arts Thesis in Social Sciences for Development, Graduate School, Rajanagarindra Rajabhat University. [In Thai]
- Tantipongsanurak, J. (2001). **Cooperative learning management**. Bangkok: Department of Academic Development Program. [In Thai]

- Thankaew, P. (2011). **Study on the development of the strength of the savings group for the production of Jikae House, Jikadak Sub-district, Surin Province.** Master of Public Administration, College of Local Administration, Khonkaen University. [In Thai]
- Thanyarachoen, J. (2008). **Factors affecting management of community enterprise groups in Phang Nga Province.** Master of Business Administration (General Management), Suan Dusit Rajabhat University. [In Thai]
- Trichai, P. (2009). **An analysis of a strong community of Nong Klang Dong Village, Sila Loi Subdistrict, Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province.** Doctor of Public Administration, Krirk University. [In Thai]
- Wesaratch, P. (1980). "Leader in the organization". **Political science substance.** 7 (1). [In Thai]
- Wongkham, P. (2008). **Management that affects the strength of the group: a case study of silk weaving women groups Ban Nong Ta Kai, Nong Kong Subdistrict, Nang Rong District, Buriram Province.** Master of Public Administration, Buriram Rajabhat University. [In Thai]
- Wongsasri, P. (1991). **Personnel Management.** Bangkok: Prannok Printing. [In Thai]